

بەخوابوونى مرۆف ... بەمرۆقبوونى خودا

(لە نيوان سەلەفييزم و عيرفاندا، دوو جور خودا، دوو جور دونيا)

موحسين ئەديب^{*}

”

خودا و ئايين دوانەيەكى لىك دانەبراون، ھەموو ئايينەكان بەجۆرىك لە جۆرەكان گرى دەدرينەو بەخودايەك لە خوداكانەو. بۆيە كارى نەكرەيە لە ئايين تىيگەيت تا لە جۆرى خوداكەى نەگەيت، چونكە جۆرى خودا و فيژن(بينين)مان بۆ خودا، ماھييەتى ئايينەكانمان بۆ مانيفىست دەكات، بەمانايەكى دى، خودا سەرەكيترين و بنەرەتيترين كۆد و كليلى تىگەيشتنە لە ئايين و لە ئاييندارەكانيش، واتە ئەگەر بتەويت ئايين و ئاييندارىك بناسيت سەرەتا پىويستيت بەناسيني خوداكەى ھەيە

“

له بری پښه کی

بۇ تیگه یشتن له هەر کایه و دیارده و گوتاریک پیوستیمان به کلیک یان کۆدیک هه به، تیکرا تهماشاکردنی گوتاریک به شیوه یه کی کوللی له گه وه هری گوتار و کایه که نه ک نزیکمان ناکاته وه، به لکوو دوریشمان ده خاته وه و ده مانخاته دۆخیکه وه که نه له زاهیر و نه له باتنی شته که تینه گه یین.

له و روه شه وه که خودا و ئایین دوانه یه کی لیک دانه براون، هه موو ئایینه کان به جۆریک له جۆره کان گری ده درینه وه به خودایه ک له خودا کانه وه. بۆیه کاری نه کرده یه له ئایین تیگه یه تا له جۆری خودا که ی نه گه یه، چونکه جۆری خودا و فیژن (بینین) مان بۆ خودا، ماهیه ته ئایینه کانمان بۆ مانیفیست ده کات، به مانایه کی دی، خودا سه ره کترین و بنه رته تیرین کۆد و کلیلی تیگه یشتنه له ئایین و له ئایینداره کانیش، واته نه گه ر به ته ویت ئایین و ئایینداریک بناسیت سه ره تا پیوستیت به ناسینی خودا که ی هه یه.

ئه وانه ی بروایان به دونیای میتافیزکا و غه یبانه ته هه یه به دوو شیواز مامه له له گه ل خودادا ده که ن:

یه که م: به مرۆفکردنی خودا. ئەمهش زیاتر لای ئایینه ئاسمانیه کان یان راستتر «ئیراهیمییه کان» به جۆریک له جۆره کان بهرجهسته ده بیته.

دووهم: به خودابوونی مرۆف: ئەمهش زیاتر لای ئه و ئایینه بهرجهسته ده بیته که به ئایینی «زه مینی» ناسراون، وه ک ئایینه کانی بودی و هیندوسی و تاوی و کونفوسیوسی و ئایینه رۆژه لاتیه کانی تر و ئه و رته عیرفانیانه ی که له ناوه ندی ئایینه «ئیراهیمییه کان «دا» ده رکه وتوون.

به گشتی له هه ر دوو باره که دا دوو خال گرنگی ئه م باسه ده سه لمینیت:

1 مرۆف، یان لانی که م به شیکی زۆر له مرۆقه کان، ناتوان پشته له مه سه له غه یی

و میتافیزیکییه کان بکه ن. بۆیه گرنگه به جۆریک میتافیزیکا ته وزیف بکه ین که له خزمه تی مرۆف و پیکه وه ژياندا بیته، نه ک به پینچه وانه وه.

2 لایه نی رۆحی مرۆف مه سه له یه کی گرنگه، هه ر شارستانییه تیک دوور بیته لای روه رووی ته نگه ژه ی ده روونی و ئه خلاقی قوول ده بیته وه. بۆیه ده بیته گرنگی به لاینه رۆحیه کان بدریته بۆ ده رچوون له ته نگه ژه هه نوو که ییه کان. واته ناتوانین واز له پیوستیه رۆحیه کان به یینین، بۆیه له بری ره تکرده وه ی خودا و ئایین، پیوسته فیژنمان بۆ خودا و ئایین بگۆرین. لیره وه گرنگی ئه م توژی نه وه یه خۆی ده سه لمینیت.

بۆ روونکردنه وه ی زیاتری تانوپۆی با به ته که ش، به سه ر ئه م ته وه رانه ی خواره وه دا دابه شی ده که یین:

یه که م: خودا له نیوان ده رگا و په نجه ره که ی ئیمانۆیل کانتدا.

دووهم: خودای ئاییندار و خودای بی ئایینه کان!

سپه هه م: پیغه مه بران و پرۆسه ی نه ویکردنه وه ی خودا، یان به مرۆفکردنی خودا! چواره م: پیاسه کردن له گه ل خودادا، له پینا و به خودابوونی مرۆفدا.

پینجه م: بی شوناسی خودا و به خودابوونی مرۆف

شه شه م: ده رکه وته کانی به خودابوونی مرۆف لای سه له فییه کان

یه که م: خودا له نیوان ده رگا و په نجه ره که ی ئیمانۆیل کانتدا

هه لیزاردنی ئه م سه به تایتله به ئه نقه سه ته و زیاتر له پینا و کورته رینه وه ی ئه و جه ده له یه که له نیوان بروادار و بی برواکاندا هه یه، سه باره ت به وه ی ئایا خودا هه یه یان نییه؟ ره نگه دیرینترین و هاوکات تازه ترین و ره نگه ئه به دیرین موناقه شه، له سه ر ولامی ئه م

پرسیاره ئه نجام درابیت و بدریت. ئه وانیه بروایان پئی نییه زۆرتین به لگه ی عه قلییان ریزکردوو به بۆ نه بوونی، به پیچه وانه شه وه برواداره کانیش چه ندین به لگه یان هیناوه ته وه بۆ بوونی خودا. به لام توپژهر رای وایه که بوون و نه بوونی خودا مه سه له یه که نییه له ریگای کایه ی عه قلییه وه به سه لمیت، واته هه موو ئه و به لگه عه قلیانه ی بۆ بوونی خودا ده هینرینه وه، ده شیت هه مان ئه و به لگانه ش بۆ نه بوونی به یینه وه، واته له یه که کاتدا به لگه عه قلییه کانی بوونی خودا، به لگه ی نه بوونی خوداشن. بۆیه ئه و بروادارانه ی له

به لام ئه وه ی جینگه ی سه ره نجه، «کانت»، له چوار چی وه ی روونکردنه وه ی هه ردوو چه مکی «نۆمین و فینۆمینۆ» دا زه ره یه کی گه وه ده دات له خودای کلیسا و ئایینه ئیبراهیمیه کان به گشتی، هه ر بۆیه ش کلیسا نه فره ت له م فه یله سووفه مه زنه ده که ن و قه شه کان وه ک سوو کایه تی کردن، سه گه کانیا ن ناوده نین «کانت»، بیگومان چاره سه ری کانت بۆ بوون و نه بوونی خودا وای له به شیک له «کانت ناسان» کردوو بلین: «کانت له ده رگای پی شه وه خودای کرده ده روه، به لام له په نجه روه هینایه وه زوور».

هه لبژاردنی
ئهم سه بتایته
به ئه نقه سه ت
و زیاتر
له پیناو
کور تیرینه وه ی
ئهو جه ده له یه
که له نیوان
بروادار و بی بروا کاند
هه یه،
سه باره ت به وه ی ئایا
خودا هه یه یان نییه؟

ریگای عه قله وه به شوین خودادا ده گه رین، به لگه ی ئه وه یه که بروایان به بوونی خودا نییه، یان لانی که م گومانیا ن له بوونی خودا هه یه! به م پییه، ئه وه ی ده سه لمیت که برواداریک به راستی بروای به بونی خودا هه یه، ئه وه یه که به لگه ی عه قلی بۆ بوونی نه هینیته وه. هه ر لی ره وه یه فه یله سووفیکی بوونگه رای با وه رداری وه ک (کیپر کیگارد) جه خت له وه ده کاته وه که ناسینی خودا له ریگای لۆژیکه ی عه قلییه وه ئه سه ته مه .

دووهم: خودای ئاییندار و خودای بی ئایینه کان!

به مه به سه ت له سه ره وه ئاماژه کرد، به خودا که ی «کانت» کرد، چونکه ئه مه ده لاقه یه کی به سووده تا زیاتر چه مکی خودا وه ردبکه ینه وه، چونکه ره نگه ئه و خودایه ی کانت خالی هاو به شی نیوان زۆریک له ئایینداره کان و بی ئایینه کان بیت، چونکه زۆریک له بی ئایینه کانیش کی شه یان له گه ل ئه م خودایه دا نییه، که ئه شیت به خودای

به دیهینه ر «خالق» ناوی به یین، هه ر به نمونه عه ره به موشریکه کانی پیش ئیسلام و سه ره ختی ئیسلامیش بروایان به مجۆره له خودا هه بووه، وه ک ئه وه ی خودی قورئان دان به وه دا ده نیت که عه ره به موشریکه کان بروایان به خودای «خالق» هه بووه: «وَإِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ»، واته ئه گه ر پرسیا ریا ن لیبکه یه ت کئ ئاسمانه کان و زه وی دروستکردوو؟ پیت ئه لین خودا. به هه مان شی وه هه ندیک له خه لکه بی ئایینه کانی رۆژئاواش کی شه یان له گه ل ئه م خودایه دا نییه، به نمونه ئه ره سه تۆ ناوی لئ ناوه

به لام ره نگه زیاتر له هه ر فه یله سووفیک (ئیمانۆئیل کانت) ئه م مه سه له یه ی زۆر به جوانی یه کلایی کردبیته وه و چاره سه رییه کی لۆژیکه ی بۆ کردبیت. ئه و پیی وایه که خودا به عه قل ناسه لمیتریت، به لام ناشکریت له رووی لۆژیکیه وه بروا مان به سه ره تای بنه رتی نه بیت که کانت به «بوونه وه ری بنه رته ی یان بالا-- ترا سینتال» ناوی ده بات، یان ئه وه ی ئه ره سه تۆ به هۆکاری یه که م (العله الاولی) ناوی ده بات، هه ندی فه یله سووفی موسولمانیش به (الواجب الوجود) گوزارشتی لئ ده که ن.

جوولینەر یان هۆکاری یه کهم(العله الاولی)، یان ئەوهی هەندیک زانا و فەیلەسووف بەهیزی پەنەانی لەقەلم دەدەن، ئەمە جگە لە وهی عاریفەکانیش خودا بە «هو» واتە «ئەو» ناودەبن.

بەلام ئەوهی ئەم خودا بەدیھینەر و جوولینەری یه کهم و هیزه پەنەانه و «هو»ی عاریفەکان لە خودای ئاییندارەکان جیا دەکاتەوه (جیاکەرەوه یه کی بنەرەتیشە)، بریتییە لە وهی خودای ئاییندارەکان ناسراوه و شوناسی هەیه و جیگا و مەکانیکی دیاریکراویان بۆ دەسنیشان کردوو که ئاسمانه، بەلام خودای بی ئایینهکان، یان «خودای فەیلەسووف و عاریفەکان» نەناسراو و بی شوناسه «یان شوناسیکی سرکی هەیه»، ئەم شوناسداری و بی شوناسییە خوداش کاریگەری زۆری هەیه لە تیروانینی ئاییندار و بی ئایینهکان «فەیلەسووفەکان»، بۆ جووری خودایەتی خودا که دواتر روونتر دەبیتهوه.

سێهەم: پیغمبەران و پرۆسەى نەویکردنەوهی خودا، یان بەمرۆفکردنی خودا

رەنگە کاری سەرەکی پیغمبەران بەدیوێکدا هیچ نەبیت جگە لە هینانه خوارهوهی خودا بۆ سەر زهوی، کاتیکیش خودا دیتە سەر زهوی ئیدی دەبیته هەلگری هەموو خەسلەت و ئەدگارەکانی مرۆف، واتە دەبیته خاوهنی هەست و سۆز، رق و خۆشەویستی و هەلگری سەرجهم سیفەتە مرۆبیەکان. هەر لیرشەوه ئەم جووره لسه خودا لە زیهنیهتی مرۆفەوه نزیکه و زۆر سانا لیبی تیدەگات، هەر ئەمەش رافەى ئەو دۆخەمان بۆ دەکات که دواکەوتەى پیغمبەران زۆر و زهوندن، بەلام دواکەوتەى خودای فەیلەسووف و عاریفەکان زۆر کهمن، چونکه تیگەیشتن لە خودای فەیلەسووف و عاریفەکان ئاسان نییه.

لیرەوه له وه دهگهین که خودای

ئاییندارەکان بەتەنەا بەدیھینەر(خالق) نییه، بەلکوو (رب) واتە بەرپرسمانه و ئاگاداریشمان دەبیت، واتە بەتەنەا گەردوون و مرۆف و بونەهره کانی دیکهى دروست نەکردوه، بەلکوو بەخویشمان دەکات، ئاگای لیمان دەبیت، نزاکانمان لى وەرده گریت، کیشەکانمان بۆ چارەسەردەکات، دۆستی دۆستهکانمانه و دۆژمنی دۆژمنەکانمانه. بەکورتی ئەم جووره لە خودا(رب) ئەشیت لە باشترین دۆخدا خاوهنکاریکی بەهیز و دەولەمەند بیت، هەر کهسیک له گەلیدا باش بیت له گەلیدا باش دەبیت و پاداشتی دەکات، هەر کهسیکیش گوپرایەلی نەبیت له گەلیدا خراپ دەبیت و سزای دەدات و نەفرەتی لى دەگریت، بۆ نموونه سەیر بکهن مەسیحیەکان گرنگی بە خودای کور دەدەن، نەک خودای باوک، چونکه خودای کور دەناسن بەلام خودای باوک نانس، بۆیه زۆر گرنکی پینادەن.

ئەگەر تیبینی بکهین ئەم جووره له ئایینداران(دواکەوتەى پیغمبەران) ئەگەرچی خویان بە دۆست و پیروۆزکەری خودا دەزانن و پیمان وایه خواپەرستی راستەقینه ئەوانن، بەلام له راستیدا بیانەویت یان نەیانەویت، پی بزائن یان نەزانن، له شکوی خودایان هیناوه ته خوارهوه و خودایان له خودابوون خستوووه و کردوو بیانەته سوپەر مرۆفیک که خاوهن داریمان لى دەکات، واتە «مولی»مانه، مادام خاوهنیشمانه بۆیهش دەبیت پەرستراو(معبود) بیت، واتە ملکهچی بین. بەم پییه ئەوه روون دەبیتهوه که خودای بەدیھینەر(خالق) له گەل خودای بەرپرس(رب) و خاوهن(مولی) و دواجار خودای پەرستراودا جیاوازییهکی زۆری هەیه، له یه کهمیاندا بەتەنەا بەدیھینەرە و ئیدی ئازاد و سەرشکی کردوین. بەلام خودا بەمانای رەب و مەولا و مەعبود، کۆتمان دەکات و دەبیت به و جووره هەلسوکهوت بکهین که ئەو دەهویت.

چوارهم: پياسه کردن له گهڻ خودادا، له پينا و به خودابوونی مروفا

له رووکه شدا به خشيینی سيفاتی مرویی به خودا لای ئوسوولی و سه له فيیه کان و دینداره تهقلیدیه کان و له پیناو به خشيینی عهزه مهت و پیروزییه به خودا، به لام له گه وهردا و هرگرتنه وهی عهزه مهت و پیروزییه له خودا، چونکه کاتیک خودا هیڼده ساده ده که یته وه و ده هیڼیته سهر زه مین، ئیدی له خودابوون ده که ویت، مادام له خودابوونیش ده که ویت دواچار هیچ چاره نوسیکی نییه جگه له به مروقبوون، مادامیش وابوو، که واته ده بیته هاوړی و روژانه ده ست و په نجهی له گه لدا نهرم و رهق ده که یڼ، تارادهی ته وهی ده توانین قول بکه یڼ به قولیدا و پياسه ی له گه لدا بکه یڼ، بهو جوړه ی لی بکه یڼ که خویمان ده مانه ویت (یان راستتر بلیم ده سه لاتی ئایینی ده ی ویت)، چونکه کاتیک خودا ده کرپته مروفا، ئیدی به خودابوونی مروفیش راسته وخو و ناراسته وخو به دواوی خویدا ده هیڼیت.

هر لیره وهی، بو نمونه له ئایینی ئیسلامدا ئایه ته کان هوکاری دابه زینی (اسباب نزول) یان هه یه و به گشتی بهو جوړه دابه زیون که به رژه ونډی په یامبه ری ئیسلام و موسولمانه ده سه لاتداره کانی به رجسته کردوه، رهنکه له مرووه وه تهو قسه یه ی عایشه ی هاوسه ری په یامبه ری ئیسلام باشترین به لگه بیت که ده لیت: «مَا اَزَى رِبْكَ اِلَّا اِسْرَاعُ فِی هَوَاك» واته: «ئه بیڼم هه میشه خواکه ت زور خیرا هه موو ناره زوووه کانت بو دینیته دی».

بیگومان به لگه ی تر زوره له سهر نه که به خودا بوونی په یامبه ری ئیسلام، له وهش زیاتر هه نډیک پندراو هه یه ده یسه لمینیت که په یامبه ر له خودا گرنگتره لای موسولمانان، هه ر به نمونه ئاساییه موسولمان کاتیک ناوی خودا ده هیڼیت، هیچ شتیک نه لیت له نمونه ی (جل جلاله)، به لام زور به ده گمهن

ده بیڼیت موسلمانیک ناوی موحه مه د به یڼیت و به دوایدا نه لیت (صلی الله علیه وسلم). ئیدی با تهو ئایه تانهش بوه ستیت که هه میسه ناوی په یامبه ر به دواوی خودادا هاتووه، له نمونه ی ئایه ته کانی «ومن لم یؤمن بالله و رسوله فإنا اعتدنا للکافرین سعیر» و «اطیعوا الله ورسوله ولا تنازع و فتشولوا»....هتد.

بیگومان مه ترسیی هم خاله له وهدا توخترده بیته وه که هم به خودابوونه ی مروفا به ته نها له که سایه تی په یامبه ری ئیسلامدا کورت نابیته وه، به لکوو زور سانا ده سه لاتداره ئایینی و سیاسیه کانی دونیای ئیسلام به خودا بوونیان مومارسه کردوه، واته تهو شوناسه یان به خوایان به خشیوه که پیشر به خودایان به خشیوه، هم مهش یه کیک له هوکاره کانی نه که به ته نها نه جامدانی توندوتیژی زوروزونده له میژو و و ئیستای دونیای ئیسلامدا، به لکوو خودی تهو توندوتیژی و کاولکارییهش به عیاده تی په تی له قله م ده دن و به هوکاری چوونه به هه شتی ده زانن. هم شه رعیه ت به خشینه ئیلاهییهش به توندوتیژی، خالی دیاری جیاکه روهی توندوتیژی ئیسلامیه سه له فی و ئوسولیه کانه له توندوتیژی خه لکانی دی و دواکه وته ی ئایدولوژیا جوړاوجوره کانی وه که نه ته وه گه رای و چه پگه رای و ته وانی دیش.

پینجه م: بی شوناسی خودا و به خودابوونی مروفا

ته و خاله گه وه ریبه ی خودای ئوسولیه کان (ته هلی حه دیس و سه له له فییه کان و قاعیده و داعشه کان و...) له خودای فه یله سووف و عاریفه کان (گوروه کان) جیاده کاته وه، بریتیه له شوناسی خودا، به جوړیک لای ئوسولیه کان شوناسی خودا ناسراوه، به لام لای فه یله سووف و عاریفه کان خودا شوناسیکی سرک و نااشکرای هه یه، یان وردتر بلیم خودای ئوسولیه کان به جوړیکه،

له توانادايه بخريته چوارچيوي زمانهوه، واته به زمان گوزارشتي لي بكرت، به لام خوداي عاريف و فهيله سووفه كان له وه زور سرکتر و بي شوناستره كه به كهرسته بي تفاقه كاني زمان پيناسه بكرت، يان كاتيكيش به زمان باسي ده كهن شوناسه كه نالوزتر ده كهن. رهنگه ئەمەش راقه‌ی ئەو دۆخەمان بۆ بکات كه خوداي پيغه مبه ره كان زورترين دواكه و ته‌ی هه‌بيت و خوداي عاريفه كان كه مترین دواكه و ته وهك پيشتر روونمان كردهوه.

به لام ئەم بي شوناسيه‌ی خودا لاي عاريفه كان، به و مانايه نييه، كه ئەوان مامه‌له له گه‌ل خودادا ناكهن، يان خودا ناناسن، ئەوان ده‌نيانسان به لام ناتوانن له چوارچيوي زماندا به‌خه‌لكي ئاسايي بناسين، عاريفه كان پينان وايه بو‌شايي نييه له نيوان ئەوه‌ی پتي ده‌وترت مرؤف و ئەوه‌ی پتي ده‌وترت خودا. به و مانايه‌ی مرؤف تواناي به‌خودا بووني هه‌يه، به لام مبه‌ست له به‌خودا بووني مرؤف، بریتيه له وه‌ی كه مرؤف له ريگاي هه‌نديك راهيناني رۆحي و پرؤسه‌ی خۇپا كردهوه و كوشتني

”
زور سانا
 ده‌سه‌لاتداره
ئاييني و سياسييه‌كاني
دونيای ئيسلام
به‌خودا بوونيان
مومارسه كردهوه،
واته ئەو
شوناسه‌يان به‌خوبان
به‌خشيوه كه
پيشتر به
خودايان
به‌خشيوه
 “

«ئېگۆ» وه ده‌گاته ئاستي خودا، واته له زاتي خودادا حلول ده‌كات، وهك ئەوه‌ی بوديه‌يه كان پينان وايه «بودا» گه‌بشتوه‌ته قوناغي خودا بوون، هه‌روه‌ها «كريشنا» ش به‌همان شيوه. هه‌نديك له سوڤيه موسولمانه‌كانيش پينان وايه «بايه‌زدي به‌ستامی» گه‌بشتوه به‌همان قوناغ و «حه‌للج» يش له سه‌ر هه‌مان بانگه‌شه شه‌هيد ده‌كرت. واته به‌خوبووني مرؤف زياتر لاي ئەو ئايينانه به‌رجه‌سته ده‌بيت كه به‌ئاييني «زه‌مینی» ناسراون، وهك ئايينه‌كاني بودی و هيندوسی و تاوی و كۆنفؤسيؤسی و ئايينه رۆژه‌لاتيه‌يه كاني

تر و ئەو ره‌وته عيرفانيانانە‌ی كه له ناوه‌ندي ئايينه «ئيبراهيمييه‌كان» دا ده‌رکه‌وتوون، له نمونه‌ی «غنوسيه‌ت» لاي مه‌سيحيه‌يه كان و ته‌سه‌وف لاي موسولمانه كان.

به لام ئەگه‌ر تيبيني بکه‌ين ئەم به‌خوبوونه‌ی مرؤف لاي عاريفه كان ته‌واو به‌ پيچه‌وانه‌ی به‌مرؤقبووني خودايه لاي ئوسوولييه‌يه كان، راسته خالي هاوبه‌شي نيوان هه‌ردوکیان خودايه، به لام ئوسوولييه‌يه كان خودا داده‌به‌زيئن بۆ ئاستي مرؤف، واته خودابوون يه‌کسان ده‌کهن به مرؤقبوون، به لام عاريفه كان مرؤف به‌رز ده‌کهنه‌وه بۆ ئاستي خودابوون. لي‌ره‌وه له يه‌که‌مياندا به‌خودابووني مرؤف زور سانا

ده‌بيت و زوریک له مرؤفه‌كان تواناي به‌خودا بوونيان هه‌يه، به لام لاي عاريفه‌كان به‌خودا بووني مرؤف کاریکی زور قورسه و تنه‌ها له تواناي ئەو مرؤفانه‌دايه كه لايه‌نه ئاژه‌لييه‌يه كاني مرؤقبوون تیده‌په‌رينين و لايه‌نه رۆحيه‌يه كاني مرؤقبوون ده‌رک ده‌کهن و گه‌شه‌ی پي ده‌دن، به لام به‌پيچه‌وانه‌وه ئوسوولييه‌يه كان لايه‌نه رۆحيه‌يه كاني خودابوون سه‌رده‌کهن و لايه‌نه ئاژه‌لييه‌يه كاني گه‌شه‌ پیده‌ده‌ن، به‌کورتی عاريفه‌كان خودا بلن‌د ده‌کهنه‌وه، به لام ئوسوولييه‌يه كان نه‌وي ده‌کهنه‌وه، ئەمەش گه‌وه‌ه‌ري جودايي خوداي عاريفه‌كان و خوداي ئوسوولييه‌يه كانمان بۆ راقه ده‌كات.

به‌م پييه، خوداي ئوسوولييه‌يه كان هه‌لگه‌ري دوايزمه‌ی رق و خۆشه‌ويستيه، واته خوداي ئوسوولييه‌يه كان رقی له دوزمه‌نه‌كانيه‌تی و دۆسته‌كاني خۆش ده‌ويت، هاو‌کاري ئه‌وانه ده‌كات كه گوپرايه‌لي ده‌کهن و دژی ئه‌وانه‌يه كه له فه‌رمانه‌كاني لاده‌ده‌ن. به لام خوداي عاريفه‌كان يه‌که و دوو نييه و له مرؤف جودا نييه و بروايان به‌يه‌کيتي بوون (وحدة الوجود)

ھەيە، ئەوان پېيان وايە ناشیت لە زاتی خودادا ھەم رق ھەبیت و ھەمیش خۆشەویستی، خودا لای ئەمان خودی خۆشەویستیە و بەس، ئەو لە ئاسمان نییە، لە ھەموو شوینیکیە و لە ھیچ کویش نییە، ئەو نە چۆنیتی ھەيە و نە ھەسبەت و نە شوین . بێگومان وەک روونە کاتیک چۆنیتی و شوین و گەوھەری خودا نادیار بوو، ئەو کات بەخودابوونی مروۆف (ئەگەرچی لە توانای ھەر مروۆفە کیشدا بێت بېتە خودا واتە حلول بکات تێیدا وەک عاریف و سوڤیەکان دەلین) کاریکی زۆر ئەستەم دەبیت، کاتیکیش مروۆف لە رېڭای حلولە (بەزمانی سوڤیە عاریفەکان) دەبیتە خودا، ئەو کات ئەم بەخودابوونە عاریفەکان تەواو جودایە لەو بەمروۆفبوونە خودا کە سەلەڤیە ئوسوولیەکان مومارەسە دەکەن. پرۆسێسە کە چەندیک لە چەندیتیدا جیاوازە، (لای ئوسوولیەکان لە بەر ئەوێ خودا بەمروۆف کراوە، ژمارە مروۆفە بەخودا بووکان زۆر و زەوەندە، دواتر ئەمە روونتر دەکەینەو)، بەلام لای عاریفەکان (کەمترین مروۆف توانیایوانە بگەنە قۇناعی خودا بوون، واتە حلول بکەن). ھەروەھا لە چۆنیتیشدا پرۆسە کە تەواو جیاوازە، چونکە ئوسوولیەکان (سەلەڤیەکان) تەواو رەنگ و دەنگ و شوناسی ئەو خودایە ھەلدەگرن کە دایانمالیووو لە ھەموو ئەدگارە خوداییەکان، بۆیە زۆریان (بە پیاو ئاینی و سیاسییەکانیانەو) دەبنە خودایەکی توندوتیز و پراگماتی و تیکدەر.

شەشەم: دەرکەوتەکانی بەخودابوونی مروۆف لای سەلەڤیەکان

رەنگە لای خوینەری بەرپەز ئەوە گران بکەویتەو و نەتوانیت وینای ئەو بکات کە چۆن موسولمانیکی توندپەر و سەلەڤی (کە خۆی بە یەکتاپەرست دەزانیت) ئەتوانیت بېتە خودا؟ بێگومان بۆ ساناکردنەوێ ئەم بیروکەيە، گەرە کە پېشوختە ئەوە بلین کە لە

گوتاری زاھیریاندا سەلەڤیەکان و سەلەڤیە جیھادیەکان، بانگەشە بەخودابوون ناکەن و ئەوھش بە کوفری رووت لە قەلەم دەدەن، بە پێچەوانەو ئەوان ئەو تۆمەتە دەدەنە پال فیرعەونەکان و ھاوشنۆھەکانیان. بەلام لە گەوھەردا و لە باتنی ھەر سەلەڤیە کدا بەخودابوون زۆرسانا خۆی مانیفیست دەکات. تۆ تیبینی بکە کاتیک سەلەڤیە کە خۆی بەحەقی رەھا، تۆش بە باتیلی رەھا دەبیت، لیرەشەو دەست دەداتە دەعوە و تەبشیر و دەیەوێت ھەموو دونیا لە رېڭای بەسەلەڤی کردنیانەو کۆنترۆل بکات، ئەم ئیدیعیە و ئەم پرۆسە تەبشیریە شمولیە جگە لە بەخودابوون و کاری خودا چی ترە؟ کاتیک سەلەڤیە کە زۆر سانا لە گیرفانی بچوکی خۆیدا، فتوای جۆراوچۆر دەر دەھینیت و ئەم کافر دەکات و ئەو بروادار پیشان دەدات، بەناوی خوداوە تەرغیب و تەرھیبی خەلک دەکات و وەک ماقول بەھەشت و دۆزخ دەبەخشیتەو، ئەمە جگە لە خودابوون چی ترە؟ کاتیک سەلەڤیەکان و بن لادن و بەغدادی و داعشەکان و بۆکوھارامەکان و...ھتد راستەوخۆ و ناپاستەوخۆ لە کونڤە کونیکدا برپاری قەتلوعامی دەیان ھەزار مروۆف دەدەن و چەندین ولات ژیراژوور دەکەن و سەدان ھەزار خەلک مالمویران و ئاوارە دەکەن، ئەمە جگە لە بەخودابوون (بێگومان بەوچۆرە خۆیان پیناسە خودایان کردوو) چی ترە؟ بێگومان وەک لە سەرەتاوە روونمان کردوو ئەم سانا بەخودابوونە لای سەلەڤیەکان، پەيوەندی بە فیژنیانەو ھەيە بۆ خودا، وەک روونمان کردوو سەلەڤیزم و ھەبایزم و دواجاریش داعشیزم خودا وەک مروۆفیک وینا دەکەن کە «دەستی ھەيە، لەسەر کورسی عەرش دانیشتو، کۆمەلێک فریشتە ی لەبەر دەستدایە و کارەکانی بۆ رایی دەکەن، ئەم خودایە وەک مروۆف فیل دەکات، تۆرە دەبیت، رقی لەوانەيە کە گوێرایەلی ناکەن و لە سەر ئەو

بنه‌مايش سزايان ده‌دات، ئەگەر له‌گه‌لى باش بيت له‌گه‌لت باش ده‌بيت و ئەگەر له‌گه‌لى خراپ بيت له‌گه‌لت خراپ ده‌بيت، هاوکارىي کۆمه‌ليکە دژى کۆمه‌ليکى تر، ئەم خودايە شەفاعەت و واسىتەى خەلکانىک قەبول دەکات بۆ ليخۆشبوون له‌ کەسانىکى تر و کۆمه‌ليک خاسىەتى مرۆيى تر». واتە دواجار لای سەله‌فیزم و داعشیزم (که دیوه پراکتیکیه‌ی سەله‌فیزمه) خودا مرۆفیکى به‌هیز و خاوه‌ن دەسه‌لاتى جۇراو‌جۆره، چى بویت ده‌يکات.

ليروه ده‌گه‌ينه‌ ئەو ئەنجامه‌ى که بىرۆکه‌ى به‌مرۆفکردنى خودا، تاچه‌ندىک له‌ پشت دروست بوونى گروپگه‌لى وه‌ک ئەلقاعیده و داعشه‌وه‌یه؟ تا چه‌ندىک راقه‌ى ئەو توندوتیژییه‌ بيشومارهمان بۆ ده‌کات که داعشه‌کان به‌ناوى خوداوه‌ ده‌یکهن؟ ئەم سادە‌کردنه‌وه‌یه‌ى خودا بۆ مرۆف خو‌ی له‌ خۇیدا هه‌ولئى ئاسانکردنى به‌خودا بوونه‌ لای داعشه‌ سەله‌فیه‌کان، به‌مانایه‌کى تر هه‌ر تیرۆریستیک به‌خو‌ی بزانی‌ت یان نا خو‌ی به‌خودا ده‌زانیت و له‌ برى خودا ده‌کوژیت و له‌ناوده‌بات. دواجار سەله‌فیزم بیه‌ویت یان نه‌یه‌ویت، به‌خو‌ی بزانی‌ت یان نه‌زانیت، کاتیک خودا نه‌وى ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئاستى مرۆف و سیفه‌ته‌ مرۆییه‌کانى پین ده‌خشیت، له‌ پیناوه‌دا نییه‌ که خودا به‌مرۆفه‌کان بناسینیت، به‌لکو له‌ پینا و ئەوه‌دا به‌پروسه‌ى به‌خوابوونى مرۆف ئاسان بکات، لیروه‌وه‌ مرۆف هه‌رچى خراپه‌یه‌ به‌ناوى خودا و به‌ پشت به‌ستن به‌خودا ده‌بکات، که‌واته‌ سەله‌فیزم به‌ر له‌ وه‌ى دژى مرۆف و مرۆقبوون بیت، دژى گه‌وه‌رى خودا و ماهیه‌ته‌که‌یه‌تى.

له‌ کۆتاییی ئەم باسه‌دا ده‌گه‌ينه‌ ئەو ئەنجامه‌ى که به‌خودابوونى مرۆف کارىگه‌رى (ئوه‌وى لای عاریفه‌کان هه‌یه) هه‌یه‌ له‌ سه‌ر کلتورى ناتوندوتیژی و پیکه‌وه‌ ژيان، به‌تابه‌ت ئەوه‌ ئاشکرا به‌ توندوتیژی به‌ناوى ئایینه‌ زه‌مینییه‌ کانه‌وه‌ ژۆر که‌متره‌ له‌وه‌

توندوتیژیانه‌ى که له‌ دونیای ئیسلامدا بو‌نیان هه‌یه. هه‌ر به‌نمونه‌ ولاتیکی وه‌ک هیندستان که زیاتر له‌ ملیاریک که‌سى تیدا ده‌ژى و هه‌لگه‌رى هه‌زاران ئایین و مه‌زه‌به‌ و ره‌وتى جیاوازی رۆحین، که‌چى له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا تاراده‌یه‌کى باش توانای پیکه‌وه‌ هه‌لکردنیان هه‌یه، بئىگومان یه‌کیک له‌ هه‌کاره‌کانى ئەم دۆخه‌ په‌یوندى به‌وه‌ هه‌یه‌ که ئەوان بروایان به‌خودابوونى مرۆف هه‌یه، نه‌ک به‌مرۆفکردنى خودا. ئەم یه‌کتر قه‌بولکردن و تولیرانسه‌ لای سو‌فیه‌کان و له‌ عیرفانى (ئىسلامى) یشدا هه‌یه و له‌ مباره‌یه‌وه‌ نمونه‌مان ژۆره.

پوخته‌ى ئەنجامى باسه‌که

له‌ تان و پۆوى ئەم باسه‌دا ده‌گه‌ينه‌ دوو ئەنجامى گه‌نگ:

1. نزمکردنه‌وه‌ى خودا بۆ ئاستى مرۆف، سه‌رچاوه‌ى تیرۆر و توندوتیژی و ئاشووبى کۆمه‌لايه‌تیه، به‌رزکردنه‌وه‌ى مرۆف بۆ ئاستى خودا، ده‌بیته‌ هوى سنوردانان بۆ تیرۆر و به‌هیزکردنى گیانى پیکه‌وه‌ ژيان و ئاشتیی کۆمه‌لايه‌تى.

2. گۆرپى فیژمان بۆ خودا و به‌رزکردنه‌وه‌ى ئاستى مرۆف بۆ خوابوون، له‌ ریشه‌وه‌ فیژمان به‌رامبه‌ر ئایین ده‌گۆریت، به‌جۆریک که ئایینیک به‌رجه‌سته‌ ده‌که‌ین که خزمه‌تى پیکه‌وه‌ ژيان بکات، نه‌ک دژى پیکه‌وه‌ ژيان و جوانیه‌کان بیت.

* دوکتۆرای فەلسەفەى دەستور/اسلامی

سه‌رچاوه‌کان

- [1]. الامام رب و قاسم الجنید، رسائل جنید، تحقیق: علی حسن عبدالقادر، القا، ۱۹۸۸.
- [2]. بوشننسکی ا. م. الفیلسفه‌ المعاصره فی اوروپا، وه‌رگیرانى: د. عزن قرنى، زنجیره‌ کتیبى(عالم‌المعرفه)، کویت، ۱۹۹۲.
- [3]. سه‌لاج، دیوان‌الحلاج، له‌ کۆکردنه‌وه‌ى رۆژه‌لاتناسى فەرهنساوى: لويس ماسينيون، به‌بى سال و شوینی چاپ.
- [4]. د. موحسین نه‌دیب: داعش کورى شه‌رى سەله‌فیزم، سلیمانى، ۲۰۱۴.
- [5]. ئیمان‌ئوبیل کانت، نقد‌العقل‌المحض، وه‌رگیرانى: د. موسى وه‌به، مرکز الانما و القومى، بیروت، به‌بى سالی چاپ.